

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 718/2016
14.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Д., због кривичног дела силовање из члана 178. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д., адвоката Д.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 67/14 од 03.12.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 231/16 од 24.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 67/14 од 03.12.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 231/16 од 24.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 67/14 од 03.12.2015. године, окривљени Д.Д. је, поред осталих, оглашен кривим због кривичног дела силовање из члана 178. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од две године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 09.09.2014. године до 13.05.2015. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати и то Вишем суду у Крушевцу на име паушала износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 18.282,86 динара, Вишем јавном тужилаштву у Крушевцу износ од 92.250,00 динара и Вишем јавном тужилаштву у Јагодини износ од 9.634,50 динара, као и да законском заступнику оштећене, С.И. накнади нужне трошкове кривичног поступка на име заступања од стране пуномоћника у износу од 61.250,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена је за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 231/16 од 24.03.2016. године, делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини, првостепена пресуда је преиначена само у погледу одлуке о казни, тако што је другостепени суд окривљеног Д.Д. за кривично дело силовање из члана 178. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од три године у коју се урачунава време проведено у притвору од 09.09.2014. године до 13.05.2015. године, док су у преосталом делу жалба Вишег јавног тужиоца у Јагодини и у целости жалба браниоца окривљеног Д.Д., одбијене као неосноване а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Д.Д., адвокат Д.Ј., због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд поступи у складу са чланом 492. став 1. или став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на основу члана 486. став 1. ЗКП, у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д. је недозвољен.

Бранилац окривљеног Д.Д. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и у вези са тим наводи да се исте заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП пресуда не може заснивати и то на противречном и недоследном исказу оштећене С.И., који је од стране нижестепених судова погрешно оцењен као истинит, те да и остали изведени докази нису објективно сагледани јер су занемарене оне чињенице које иду у корист окривљеном. У вези са тим, бранилац окривљеног у захтеву наводи да нема доказа да је окривљени према оштећеној употребио силу или претњу у циљу извршења обљубе, имајући у виду и налаз и мишљење вештака судске медицине др И.М., у коме је наведено да је критични догађај могао да се догоди и на начин како је то у својој одбрани изнео окривљени Д.Д.

По налажењу овог суда, бранилац окривљеног изнетим наводима иако формално истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у суштини оспорава оцену изведених доказа током поступка и правилност чињеничног стања утврђеног у побијаним правноснажним пресудама у погледу предузимања инкриминисаних радњи од стране окривљеног.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима које у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети и захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног

чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Д. оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.